Ч. 123. Субота 15 (2) червня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З парляментарних комісий. — До ситуациї.

Войскова комісия покінчила розправу над §§ 8—10 войскового закона і приняла їх в формі ухваленій угорским соймом, відкидаючи всї внески на зміну.

Пос. Евг. Левицкий поставив внесок на відложене нарад доси, доки нема певности, чи войскові предложеня не будуть полагоджені на Угорщині.

Предсїдатель Поґачнік заявив, що такий внесок є недопускаємий. П. Евг. Левицкий поставив внесок на замкнене засїданя. Внесок сей відкинено, по чім почала ся розправа над розділом III.

Буджетова комісия вела дальше головну розправу над буджетовою провізориєю. Пос. Василько докінчив свою промову з оногдашного засїданя, по чім пос. Дністряньский поставив внесок на замкнене засїданя. Внесок сей відкинено в поіменнім голосованю. Предсїдатель Коритоский відчитав письмо п. Станка в справі додаткового внеска до буджетової провізориї що до розділу спірітусового кортинґенту на час 1912 і 1913. П. Діяманд протестував против відчитаня сего письма і поставив внесок, щоби комісия признала поступоване предсїдателя недопускаємим. П. Крамарж полемізував з виводами Діяманда і зазначив, що кождому членови прислугує право заповісти свій внесок. В розправі промовляв також п. Дністряньский, котрому предсїдатель звертав увагу, що посли Станек і Діяманд відкликали свої внески, та що розправа є безпредметова. Мимо того п. Дністряньский промовляв дальше і підняв внесок Діяманда як свій. Піддержав єго п. Василько. Настав гамір, серед якого засїданє перервано. По перерві п. Дністряньский скінчив свої виводи і поставив ще раз внесок на замкнене засїданя. Внесок відкинено в поіменнім голосованю. Відтак промовляв п. Малік.

Податкова комісия приступила до подрібної розправи над податком від самоїздів і ухвалила перших шість параґрафів.

Господарска комісия радила над заведенем клясової льотериї. Промовляли пп. Колїшер і Діяманд. На внесок Діяманда, щоби знесено числову льотерию, заявив мін. Залеский, що певно волїв би, щоби можна сейчас знести числову льотерию. На жаль міністер не може дивити ся на сю справу з чисто ідеального становища, але мусить також дбати про державні доходи. Числова льотерия приносить річно 18 міліонів доходу, правительство не може отже зречи ся сего доходу без иншого покритя. Щоби усунути числову льотерию, належить дати рекомпензату в заведеню льотериї клясової. Клясова льотерия буде заведена на основі системи випробованої в Прусах. Міністер сподїє ся, що народний парлямент зможе ту справу скоро полагодити.

В зелїзничій комісиї заявив міністер зелїзниць, що проґрама санациї державних зелїзниць, ухвалена в 1901 р. є вже передавнена супротив удержавненя многих зелїзничих лїний і величезного розвою руху. Средства, які в послїдних лїтах обернено на сю цїль, не відповідали в самій річи рациональній полїтицї інвестицийній. Видатна акция інвестицийна є невідклична з огляду на рентовність а виконуванє інвестиций повинно відбувати ся на основі точно уложеного пляну і в дусї заспокоєня дїйстних потреб. Належить отже на час старати ся о відповідні средства. Міністер предложив спис конечних в найблизших лїтах інвестиций на державних зелїзницях.

Парляментарна комісия ческого клюбу ухвалила скликати засїданє на 18 с. м. т. є на второк слїдуючого тиждня і рішити на нїм справу голосованя при войскових предложенях.

Клюб лїберальних Італїянцїв рішив голосувати против войскових предложень з огляду що справи італїяньского факультету не полагоджено ще доси і що славізация дуже ширить ся в полудневих краях монархії.

Клюб далматиньских послів рішив голосувати против войскових предложень, бо час служби при маринарцї має й на дальше тре

3)

Три як один.

Дивна істория — Карля Біненштайна.

(Дальше).

Ночи в пізній осени бувають звичайно темні, а ся ніч була ще особенно темна і длятого не дивота, що мельник, котрий ходив по доохрестних селянах купувати збіже, затужив за сьвітлом і хотів, щоби єму в господї трохи роз'яснилось. Він зайшов до середини, але не застав нїкого, хто би єго поватав. Закликав раз — і другий — і третий: „Коршма!" але нїхто не явив ся. Тодї вийшов він до кухнї, але й там не було нїкого. Але в сьвітлї, яке виходило з кухнї на подвіре, здавало ся єму, що там сувають ся якісь люди і він вийшов надвирцем на двір.

— Маєш єї? — зачув він і видів відтак, як через подвірє тягнено щось білого, що подобало на свиню.

Мельник тодї лиш тихо-тихесенько засвистав, зайшов назад до господи, взяв свій капелюх та вийшов знову в неприві́тну ніч, богатший о той приятний досьвід, що другий радний громадский то битий на всї боки злодюга, котрий не знає пошани навіть для начальства і єго свиний. Але відтак потїшав ся тим, що навіть і лїпшим людем щось колись вкрадуть і з жалем згадав собі свій пропавший без слїду мішочок з мукою. А всеж-таки хотів використати з хісном для себе тайну, якої як-раз довідав ся.

А хитрий і зухвалий шинкар прийшов на другий день досьвіта до війта та наробив крику, що єму хтось украв обі шинки з тої свинї, яку він вчера зарізав, та жадав, щоби начальник громади перевів зараз строге слїдство в кождій хатї в селї.

Але голова місцевої власти лиш покивав жалібно головою, поклав пригноблений руку шинкареви на плече і сказав:

— Нехай для вас, сусїдо, буде то відрадою, що ви ще дешевше на тім вийшли, як я: менї, бачите, украли таки цїлу свиню.

Шинкар аж перепудив ся, а відтак крикнув:

— Що, і ви на то все нїчого не кажете? Таки нїчого не робите? Ну, правда, тепер вже розумію, чому люди стають щораз зухвалїйші і чоловік вже нїколи не певний того, чи не стягнуть єму таки сорочку з тїла.

— Алеж, сусїдо, дивіть ся, ви прецї знаєте, як то дїє ся тут у нас в сїй злодїйскій порі. Хоч би-сьте перешукали і всї доми, то таки не знайдете нїчого. А чоловік має опісля лиш гризоту та ще й виставляє ся на посьміховиско. Можна хиба лиш ждати, аж той колись сам зрадить ся.

Тими і дальшими розумними словами війта дав ся шинкар наконець яко-тако успокоїти і вернув домів, сьміючись потайком в своїй поганій души, як то він умів відвернути від себе підозрінє.

Прийшов день сьв. Катерини та й зійшли ся гості, а між ними також і мельник. Він довідав ся про шкоду у війта і був тепер вже зовсім певний свого. Длятого казав собі подати свиньскої печені і почав єї дуже вихвалювати.

— Там до чорта, шинкарю — говорив — алеж бо то добра була печеня! Зовсїм як би з війтової свинї. Він має завсїгди найлїпші, та й они найдешевші — може не правда?

Лице шинкаря стало червоне як бурак, а відтак загикуючись сказав:

— Я ще нїколи від війта не купував. — Але бо тут страшенно душно. — Сказавши то, обтер собі лице білим фартушком, щоби тим способом закрити зрадливу почервонїлість.

А мельник говорив дальше з холодним вихованєм: То правда, від такої роботи то аж душно. Та й перед тим ви добре напрацювали ся, заким так добру печеню на стіл поставили. А то свинї бачите нераз довго ще жиють, особливо коли їх зараз не зарізати як належить.

Шинкареви при тій розмові аж душно зробило ся і удаючи, що мусить заглянути там, де танцюють, вийшов чим скорше.

Мельник сьміяв ся в кулак і радував ся в души, бо вже й він щось собі уложив.

вати 4 літа, а весь тягар сеї служби спаде виключно на Дальматинців.

Клюб християньских суспільників заявив ся за як найшвидшим полагодженем войскової реформи в огляду на міждержавне становище монархії і з огляду на конечну потребу такої реформи.

Новинки.

Львів, 14 червня 1912.

— Є. Е. п. Намістник др. Михаїл Бобржиньский виїхав в справах урядових до Відня.

— Пращанє Є. Е. п. Маршалка краєвого гр. Станислава Баденія. Є. Е. п. Маршалок уступаючи зі свого дотеперішного становища і хотячи попращати ся в урядниками Виділу краєвого, запросив їх вчера на 11 год. рано до великої салї Любл. Унії і виголосив до них довшу бесїду, в котрій зазначивши насамперед що стан здоровля не позваляє єму довше зволїкатя курацию, котра має принести єму пільгу постановив попращати ся. Може однак сказати, що серед 17 літ єго урядованя не мав анї разу анї прикростий анї трудностий анї від своїх товаришів у Виділї краєвім анї від урядників, за що їм дякує. Кажуть, що моя рука була тверда — говорив п. Маршалок; — чи лиш тверда? оцїнка того не до мене належить але то можу в чистою є вістию сказати, що через тих 17 літ не зробив сьвідомо кривди нікому. Хотячи зазначити мої відносини до урядників Виділу краєвого хоч би лиш якимсь скромним ділом зложив я нині в касї краєвій 20.000 К призначуючи відсотки на дві стипендиї по 450 К виключно для синів урядників Виділу краєвого. Іменем урядників попращав п. Маршалка радник Виділу краєвого др. Стан. Мізевич і просив п. Маршалка, щоби задержав їх в своїй памяти, а они не забудуть нїколи, що під єго проводом служили краєви.

— Капітан з Кепеника, швець Фойґт не помер а жиє і не в Льондонї а у свого приятеля в Майнінґен. Він читав в ґазетах свої посмертні згадки і єсть з них вдоволений; сподїває ся, що ґазети і по правдивій смерти напишуть о нїм прихильно.

— З зелїзниці. Ц. к. Дирекция зелїзниць державних в Станиславові подає до відомости: Вдоволяючи бажаня суспільности заводить ся нові купелеві поїзди ч. 1229 і 1230 між Стриєм і Моршином. Сї поїзди будуть курсувати що дня від 15 червня до 15 вересня включно і будуть мати вози III і II кляси.

Від'їзд зі Стрия о 2 годинї по полудни, приїзд до Моршина о 2 год. 22 мінут, від'їзд з Моршина о 5 годинї, приїзд до Стрия о 5 годинї 24 мінут.

— Курс приготовляючий до ґімназиї в Коломиї будуть вести філїя Руск. Тов. педаґоґ. і комітет „Рідної Школи" в часї від 5 липня до 31 серпня с. р. Доплата (на харч) за хлопця виносить 26 К. Видатки на приміщенє і учителя покриють згадані товариства. Поданя вносити до 29 червня на руки п. Н. Данища, проф. укр. ґімназиї в Коломиї. — Виділ.

— Конкурс. Комітет для основаня народної школи з руским язиком викладовим в Стрию оголошує конкурс на посаду учителя народної школи з руским язиком викладовим. Петенти зволять вносити поданя з долученем сьвідоцтва кваліфікацийного з правом до удїлюваня науки язика нїмецкого і сьвідоцтва моральности на руки Вп. п. дра Ілярия Бачиньского в Стрию. Платня 1.210 К річно. Вп. учителї, котрі занимають посаду при школї публичній могуть за посередництвом Виділу тов. педаґоґічного в Стрию одержати безплатний річний урльоп.

— Американьскі Русини на „Рідну Школу". Американьска „Свобода" помістила в 19-ім ч. слїдуючий поклик: Без диспути! Дорогі Товариші, Отцї Духовні! На проєкт безименного внескодавця у послїднім числї „Свободи", щоби кождий сьвященик відступив 10 прц. від хрестів і вінчань, які буде мати у своїй парохії на річ „Рідної Школи" у Галичинї, я відповідаю пересланем чека на 2 дол. на сесю річ без диспути і обовязую ся публично присилати згадану суму, т. є. 10 кор. що місяця. Я виходжу з того заложеня: 1) Що „Рідній Школї" треба помочи зараз і она не може чекати аж того сьвята, коли до американьско-руского сьвященика прийде хтось до хресту, або стане під вінок шлюбний (у піст не женять ся навіть в Америцї, а у Русинів сьвятого постоньку чи не одна трета часть року). 2) Може бути і таке, що не один сьвященик не уміє рахувати процентів, отже може часом помилити ся і перерахувати! 3) Коли нас є в Америцї вже з Преосьвященим Кир Сотером і Впр. Архипресвитером 50 мужа оо. духовних, вийшло би місячно 500 кор. а річно 6.000 кор, значить поміч від духовного американьского персоналу не аби яка; а кождому з нас дати 2 дол. місячно, се гадаю, не великий але величний податок! Дорогі Отцї Духовні! Ану без диспити, та хоть тут солїдарно, бо і чим ми поможемо звідси дорогій нашій вітчинї! Без диспути. Прошу! о. *Алекс. Пристай*.— В дальших числах „Свободи" викликають себе знов жертводавцї системою трійок.

— Вибух ґазолїни в Надвірній. Дня 12 с. м. о 5 полудни настав в Надвірній в готели Віттелеса при ул. Майданьскій страшний вибух, котрого жертвою стались властитель готелю і єго служниця. Віттелес пішов був зі служницею по вино до пивниці, де стояла бочка ґазолїни, служачої до осьвітлюваря ґазолїнових лямп в готелевій реставрациї. Бочка була зле заткана і ґаз виходив з неї до пивниці та займив ся від запаленої сьвічки. Настав страшний вибух, котрий Віттелеса і служницю так попік і приголомшив, що они мов неживі попадали на землю. Завізваний на місце пригоди лїкар др. Цїшевский подав їм першу поміч. Віттелеса страшно попекло і покалїчило, але єсть надія удержати єго при житю; стан здоровля служниці єсть однак безнадійний. Крім того вибух розірвав склепінє пивниці і ушкодив стелю в мешканю.

— Електрична зелїзниця в Галичинї. Незадовго буде збудована електрична зелїзниця на шляху Дубівцї-Мариямпіль-Устє зелене-Коростятин. Се буде перша в Галичинї нормально-шляхова електрична зелїзниця. Довжина її буде виносити 30 клм., силу мати-ме 22 тисяч парових коний, електричність буде витворювати ся при визиску спаду Днїстра. Ся зелїзниця має стратеґічне значінє, бо в потребі буде

4.

Про вино садагорского шинкаря розповідали собі в цїлім краю, що то небезпечно лягати спати з більшою єго скількостию в жолудку, бо оно таке квасне, що могло би вижерти чоловікови дїру в так важнім орґанї травленя, як би лежало ся заєдно лиш на однім боцї. Від так тяжкого внутрішного пораненя може лиш то забезпечити, коли хтось на постели часто обертає ся. Отже коли розповідають, що мельник, вернувши по сьв. Катериньскій забаві домів, перевертав ся неспокійно на постели, то кождому тоді вирве ся з уст добре зрозуміле „Ага!"

Але таке „Ага!" то була би похибка, бо мельник зовсїм не ізза вина перевертав ся на постели; він лиш перевертав в своїм дусї чорний плян а тота робота проявляла ся відповідними рухами тіла. Була то тяжка робота. Раз був плян горою а дух на сподї, другий раз стогнав плян під тягаром духа або щоби не говорити образово: раз здавало ся мельникови, що плян дасть ся виконати, другий раз, що то неможливо.

А якийже то був плян? Зовсїм дїдьчий, так хитро придуманий, в виду котрого навіть той Одисей, що тілько мав хитрости в собі, був би був лиш наївною сиріткою.

Остаточно плян таки взяв верх, отже значить ся: мельник постановив єго виконати.

То стало ся на короткий час перед Різдвом.

Шинкар замовив сьвіжого вина і просив як завсїгди мельника, щоби привіз єму обі бочки з досить далеко віддаленого двірця зелїзниці. Мельник був до такої прислуги зараз готовий, але висказав жаль, що не може зараз найблизшого полудня поїхати, бо мусить безусловно доставити набір муки пекареви в Цїневі. Шинкар згодив ся і на пополудне а навіть і на то, щоби дістав вино може аж позавтру.

Мельник посьміхаючись затирав собі руки.

Було вже темно, коли він на другий день серед вихру і заметелї возом, на котрім лежали дві бочки з вином, навертав на своє обійстє. Голосним „Вио!" заїхав на подвірє а через него до шопи, де задержав конї.

Услужливий мірошник прибіг зараз, щоби відпрягти конї. Мельник пильнував єго на кождім кроцї а коли конї були вже в стайни і дістали їсти, післав єго по молот і долото, бо казав, що на одній бочцї зсунув ся обруч і він мусить єго набити. Того прецї не може брати на себе, як би може трохи вина витекло і не мав би зовсїм охоти за то, що вигодив шинкареви ще може платити єму якесь відшкодованє.

Розважаючи собі в души, як то небезпечно і богато клопоту робити комусь якусь прислугу і витягаючи з того розважаня науку для свого дальшого житя, приніс мірошник жадані знаряди, спитав, чи може має помагати а одержавши відмовну відповідь, пішов назад на своє становище до млина.

Аж тепер розпочав мельник свою загадочну роботу. Він приложив зовсїм зручно долото до середного обруча і почав тепер бити по нїм та бив доти, аж обруч зсунув ся може на палець широко. Тепер виймив він з кишенї малий сверличок і зачав в бочцї, в тім місци, де був обруч вертїти дїрку. Була то тяжка робота, бо густе дубове дерево в сьвідомости свого доброго права, яке заступало, ставило упертий опір а мельник мусів ще раз знову переконати ся, що боги перед кожде добре дїло піт поставили. Але він був собі чоловіком до такої роботи і може за яких десять мінут мав то вдоволенє, що із вивerченої дїрки бухнула тонка жовта мов золото струя, котру він старанно спустив в порожний шафлик від води.

Коли вже шафлик був повний, виймив він з тої самої кишенї, в котрий мав сверлик деревляний кілочок, котрий був точно виризаний до дїрки від сверлика, вбив єго сильним ударом молота в дїрку взяв відтак знов долото до руки і набив обруч на єго давне місце.

І знов грубий піт виступив на чоло мельника і так був занятий своєю роботою, що не видів того чоловіка, котрий через подвірє переходив до шопи. Аж коли почув добре собі знакомий голос війта: Ну, сусїдо, а ви що тут робите? — кинув ся і мов би притомність стратив, пустив з рук молот і долото на землю.

— Ну, ну, а ви-ж чого так перепудили ся? А то що ви тут робите?

— Я — я — я — то обруч зсунув ся і я єго знов набивав.

— Так, так, сказав на то війт, але почав в найблизшій хвили так форкати як той гончий пес, що десь недалеко звітрив стадо куропаток.

— Таж то вино! — сказав він здивований.

Тимчасом мельник зіскочив з воза і станув перед шафликом, що скривав в собі вкрадене вино. Так, то я привіз єго нині для шинкаря — сказав він. — Я лише що перед хвилею вернув домів а то підчас їзди зсунув ся був обруч.

— Так, так — сказав начальник громади і заглядав від часу до часу мельникови поміж ноги до шафлика.

— А то також вино? — спитав він найневиннїйше в сьвітї і показав пальцем на шафлик.

— Щось вам також прийшло до голови! То прецї вода, вода, що конї пили — брехав мельник з розпуки а щоби тому прикрому положеню борзо конець зробити, взяв війта попід руки. — Ходіть до хати — сказав він печаливо — а то готові ще тут на студени перестудити ся. Ви певно мали вже якісь клопоти в громадї. (Дальше буде).

могла перевезти значні відділи до оборони мостів на Бистрици в Станиславові і в Єзуполи та Нижневі на Дністрі. Економічний хосен з неї буде великий, бо наміряють заложити фабрики цементу в Тростянци з 1.400 робітниками, дахівок, цегол і дренів в Устю зеленім з 362 робітниками, а в Красієві фабрику ґіпсу, вапна і копальню білого та чорного алябастру з 600 робітниками. Спершу начеркнено в цїли скороченя дороги будову 5 кільометрового тунеля від Устя до Задарова, але на се чудо техніки не позволив 4-міліоновий засновний капітал спілки.

— З Тов. „Просьвіта". Економічна комісия Товариства „Просьвіта" відбула оногди засїдане в дворі в Милятині Старім, під проводом проф. Залозецкого, при участи пп. інж. Корнеллї, о. сов. Лежогубского, о. дек. Зельского, п. Мачуґи, Гарасевича, Гапяка, Творидла і Демидчука. По огляненю двора, города та господарских забудовань — (все те оферують до набутя „Просьвіті" теперішні властителі під незвичайно користними умовами, які рівнають ся майже дарункови) — розвинулась по рефераті проф. Гарасевича незвичайно оживлена дискусия над сим, як би як не мож красше використати сей евентуально дарований двір на народні цїли. В першій мірі обговорювано конечність промислової школи, бож ми до тепер не маємо ні одної. З огляду однак на те, що Милятин через своє виїмкове положенє, яко відпустове місце, може мати велике значінє, рішено скликати ширшу анкету, яка би близше застановилась над тим, як би використати сей двір для народної справи. В ході дискусиї поставили п. Корнелля та п. Творидло внесенє, щоби комісия економічна віднесла ся з меморіялом до Українського посольского клюбу, щоби тойже більшу вагу клав на фахове образоване нашої молодежи та старав ся у компетентних чинників о промислові та торговельні публичні українські школи.

— Товариство „Жіноча Громада" у Львові наміряє приступити в початком 1912/13 шкільного року до заложеня інституту для дївчат у Львові. В нїм знайшли би поміщенє учениці народних і виділових шкіл а також семінарий учительских. Вправдї істнують вже у Львові два інститути, а то сьв. Ольги (Тов. Педаґоґічного) і СС. Василиянок, але они не вистарчають зовсїм на поміщенє всїх учениць, учащаючих до львівских шкіл. Доказом сего велике число дївчат зголошуючих ся рік річно на поміщенє в приватних домах. Інститут тов. „Жіноча Громада" запевнить своїм вихованкам старанну опіку і здоровий харч при ґиґієнічнім поміщеню. Місячну оплату рішено установити 60 К, платних з горп. Родичів і опікунів, яким думка отвореня інституту була би симпатична і котрі відчувають потребу его, просить ся надсилати зголошеня на руки п. В. Лїтиньскої, ул. Вірменьска ч. 8, до 30. червня 1912 р. Лиш тодї буде могло Товариство приступити до здійстненя пляну, як зголосить ся відповідне число учениць. — За Виділ тов. „Жіноча Громада" у Львові: О. Охримовичева голова, І. Домбчевска секретарка.

— Звичайні загальні збори тов. „Шкільна Поміч" у Львові відбудуть ся дня 27. червня 1912 р. о 5 год. по полудни в комнатах „Рускої Бесїди" (Ринок 10), з слїдуючим порядком дневним: 1) Відчитанє протоколу з послїдних загальних зборів; 2) Звіт з діяльности Виділу за рік 1911/12 (секретарский і касирский); 3) Звіт контрольної комісиї; 4) Вибір нового Виділу і комісиї контрольної; 5) Внесеня і інтерпеляциї. — За Виділ о. Евген Гузар голова, Константина Малицка секретарка.

— Пішов в сьвіт, але на тамтой. Ученик третої кляси II. школи реальної у Львові, Климентий Преш, намовив другого ученика з другої кляси тої самої школи, щоби продав книжки, взяв з дому ніж і инші дрібниці та пішов з ним в сьвіт. Малий товариш послухав старшого і оба втекли вчера о 9 год. та пішли на Пелчиньску гору коло т. зв. Морского Ока і там розложили ся табором. Коли молодший товариш збіг по воду і небавком вернув, не застав вже старшого, аж по довшій шуканинї побачив, що Преш висить на дереві. Хлопець прорізав зараз шнур, але Преш вже не жив. Заалярмована товаришем родина, завізвала міского лїкаря др. Сербеньского, але той сконстатував лиш смерть. Тїло Преша відставлено до інститута судової медицини. Причиною самоубийства була як здаєсь обава злої кляси, яка грозила Прешови з кінцем року.

— З нагоди закінченя шкільного року подає Руске Товариство педаґоґічне у Львові під ласкаву розвагу Всечеснїйшим отцям парохам, катехитам, П. Т. Членам місцевих шкільних Рад а з окрема Вп. панам учителям отсї замітки: В останних днях червня або в перших днях липня т. є. з кінцем шкільного року обдаровують школи дїтвору ріжними книжочками, образцями та забавками. Сї обнови називались „нагородами пильности", які одержувала лише спосібна і пильна дїтвора. Инша дїтвора, якій несудилось бути здібною вертала до дому без нагород, отже і не могла дальше користуватись книжочками. Тепер однак погляди педаґоґів змінились на лучше, бо крім здібних обдаровують також і тих, що останний рік ходили до школи. Тим особливо повинно ся давати цїкаві книжочки. Тому Р. Т. П. видало цїлу серию книжочок, які надають ся на памятки зі школи. Поручаючи горячо видання Р. Т. П. просимо спішитись з замовленями. На жаданє висилаємо цїнники даром. Замовленя слати на адресу: Адміністрация видавництв Руского Тов. педаґоґічного, Львів, ул. Мохнацкого 12.

Телеґрами.

Відень 14 червня. Засїданє войскової комісиї тревало цїлу ніч. Пос. Бачиньский котрий зачав говорити вчера о годинї пів до 11 в ночи і промовляв то по нїмецки то по руски, говорив ще о 8 год. рано. О 5 год. і о пів до 8 просив бесїдник о перерву, котру єму признано на 10 мінут. Саля засїдань майже пуста. Міністер краєвої оборони і шеф секциї Райтер витревали цїлу ніч в засїданю. Презес Поґачнік проводив через цїлий час від вчера 10 год. рано з малими перервами а від 12 год. в ночи без перерви.

Відень 14 червня. Год. 11 перед полуднем. Пос. Бачиньский в комісиї войсковій все ще промавляє. Міністер краєвої оборони над раном пішов на годину до дому, відтак прийшов знов на засїдане. Рускі посли приносять пос. Бачиньскому від часу до часу то чорної кави то коняку і т. п.

Відень 14 червня. Комісия буджетова зібрала ся нинї перед полуднем. Забрав голос пос. Василько в цїли спростованя фактів.

Рабат 14 червня. Султан Муллей Гафід прибув тут. Місто украшене.

Константинополь 14 червня. Валї в Адріянополи телеґрафував, що два італїяньскі торпедовцї появили ся в заливі Ксерос а один коло острова Самотраке.

Солунь 14 червня. Комісия улемів і инших визначних личностий, вислана до Плави, щоби наклонила зібраних там Арнавтів, аби залишили заповіджене повстанє і заключили мир з правительством, стрітила завзятий опір проводирів і вернула з нічим до Дякови. Одного члена комісиї задержали Арнавти у себе.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.
До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).
До Яворова: 8·40, 5·45.
До Підгаєць: 5·55, 4·53.
До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30 **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30
Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57
З Яворова: 8·12, 4·20
З Підгаєць: 11·10, 10·20
Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнійшими условями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числ льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переханя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.